

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter den gældende Lovgivning kan det omstrives, om der haves nogen saadan Hjemmel, som efter Grundloven udtræves, til Sværtsættelse af Ekspropriation af den til et Fyranlæg med Boliger og Jord for Opfyndspersonalet samt tilhørende Bøjsforbindelser m. v. fornødne Grund. Vel har man i Frd. 22. November 1799, der tillader Ekspropriation til Lødsværkers Anlæg eller Udvidelse, fornøden Hjemmel med Hensyn til selve Fyrtaarnene, der kunne indbefattes under Udtrykket „Lødsværker“, men denne Forordning giver muligvis ikke Tilladelse til at ekspropriere Grund til de til Anlægget fornødne Betjentboliger med Haver og Jord. Da det følger af Forholdets Bessaffenhed, at disse sidstnævnte Indretninger maa anbringes i selve Fyrets umiddelbare Nærhed, og da der i mange Tilfælde heller ikke vil være noget Valg med Hensyn til den Plads, hvorpaa Fyret kan anbringes, er det af praktisk Vigtighed, at der tilvejebringes en almindelig Lov, som i Righed med, hvad der alt er gældende Ret paa talrige beslægtede Omraader, indeholder Hjemmel for Sværtsættelsen af Ekspropriation af de til Fyranlæg, nødvendige Arealer.

I det forelagte Lovforslags § 1 fastsættes, at enhver er pligtig til mod sædvanlig Erstatning at afstaa den til Fyranlægget m. v. fornødne Grund saa vel som til at taale, at de til Fyrets Opførelse eller Vedligeholdelse nødvendige Materialier tages fra eller føres over hans Grund. Disse Bestemmelser, der ganske slutte sig til de i den alt foreliggende Lovgivnings talrige Ekspropriationsbestemmelser udtalte Grundsatninger, ville formentlig ikke behøve videre Forklaring.

I § 2 er det henlagt til Marineministerens Afgørelse, i hvilket Omfang der skal gøres Brug af Ekspropriationen af de øvrige i § 1 nævnte Besøjler, idet det tør anses som en Selvfølge, at der ikke vil være Anledning til Dannelsen af særlige Ekspropriationskommissioner i det angivne Omfæng. Dernæst lægger § 2 det i Marineministerens Haand at tage Bestemmelse

om, hvilke servitutmæssige og lignende Rettigheder der paa tilsvarende Maade mod Erstatning ville være at erhverve for Staten som nødvendige for Fyret med Tilliggende. Om saadanne særlige Rettigheder vil der efter Omstændighederne i temmelig vidt Omfang kunne blive Spørgsmaal. Det kan saaledes blive nødvendigt at paalægge Fordejere i Nærheden af Fyret at afholde sig fra en vis Bebyggelse eller Beplantning eller at fjerne allerede eksisterende Plantninger, der kunne skjule Fyret i dets Lysvinkel ud over Havet. Det kan fremdeles være nødvendigt, at der haves Afgang til at skaffe Fyret Vand fra Kilder, Søer eller Vandløb udenfor det eksproprierede Areal, til Benyttelsen af private Veje og Landingssteder o. a. m. Den nærmere Bestemmelse af, hvilke Rettigheder af den angivne Bessaffenhed der i hvert enkelt Tilfælde ville være at erhverve for Anlægget, maa forbeholdes Marineministeren, saaledes at der gives denne Afgang til at fordre de fornødne Servituter paalagte de paagældende Ejendomme, imod at der udredes fuld Erstatning for de Ejendommene herved paaførte Byrder. De Besøjler, som der saaledes fra Marineministerens Side kan blive Spørgsmaal om at udøve, ville finde tilstrækkelige Analogier i den gældende Vej- og Vandløbslovgivning.

Om de Erstatningsbeløbs Størrelse, hvorom der efter §§ 1 og 2 bliver Spørgsmaal, vil der ventelig i Regelen blive truffet mindelig Overenskomst. Hvor en saadan ikke lader sig tilvejebringe, har man fundet det simplest og naturligt at henvise Afgørelsen til Takstation af uwillige af Retten udmeldte Mænd. Man har derfor optaget en saadan Forfrist i Lovforslagets § 3 og har derhos fundet det rettest med Hensyn til Forfristens nærmere Anvendelse i det enkelte at henvise til de Regler, der for beslægtede Forhold ere givne ved Forordningen af 23. April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaarde, for Færøernes Vedkommende til Loven af 7. Maj 1881, der anvender hin Forordnings Forfrister paa Færøerne med specielle Bempelser.